

Kont Folke Bernadotte Suikastı

Folke Bernadotte, 20. yüzyılın ortasındaki en çalkantılı olaylardan bazılarıyla hayatı sıkı sıkıya bağlı olan İsveçli bir diplomat, soylu ve hümanistti. 1895'te İsveç kraliyet ailesinde doğan Bernadotte, İkinci Dünya Savaşı'nın son aylarında, "Beyaz Otobüsler" kurtarma misyonundaki liderliği sayesinde 30.000'den fazla mahkûmun – çoğu Nazi toplama kamplarından – serbest bırakılmasını müzakere ederek uluslararası tanınırlık kazandı. Tarafsız, merhametli ve pragmatik bir müzakereci olarak ünü, onu Avrupa'nın en saygın hümaniter figürlerinden biri haline getirdi.

1948'de, yeni kurulan Birleşmiş Milletler'in Orta Doğu'daki ilk büyük sınavıyla karşılaştığı sırada, Bernadotte **örgütün ilk resmi arabulucusu** olarak atandı. BM'nin bölünme planı ve İsrail devletinin ilanından sonra alevlenen Arap-İsrail çatışması, Yahudi ve Arap güçleri arasında tam bir savaşa hızla dönüşmüştü. BM, iki taraf arasında tarafsız davranabilecek, uluslararası saygı gören ve son derece değişken bir durumu yönetebilecek diplomatik becerilere sahip bir arabulucu arıyordu. Bernadotte'nin kanıtlanmış müzakere geçmişi, İsveçli olarak tarafsızlığı ve savaş sırasındaki hümaniter deneyimi, onu bu hassas ve emsalsiz görev için ideal aday yaptı.

Hümaniter ve Diplomatik Başarılar

Arap-İsrail çatışmasına dahil olmadan önce Kont Folke Bernadotte zaten hümanist ve diplomat olarak kalıcı bir ün kazanmıştı. En dikkat çekici başarısı, İkinci Dünya Savaşı'nın son aylarında, on binlerce insanı Nazi toplama kamplarından kurtaran cesur bir kurtarma misyonunu yönettiği dönemde gerçekleşti. İsveç Kızılhaçı başkan yardımcısı olarak Bernadotte, diplomatik bağlantılarını, sakin mizacını ve ahlaki cesaretini kullanarak Üçüncü Reich'in en güçlü figürlerinden biri olan Heinrich Himmler dahil yüksek rütbeli Nazi yetkilileriyle doğrudan müzakere etti.

Azim, taktik ve stratejik tarafsızlık kombinasyonu ile Bernadotte, 1945 başlarında Alman kamplarından yaklaşık **30.000 mahkûmun** serbest bırakılmasını ve tahliyesini sağladı. Serbest bırakılanlar arasında İskandinavlar, Fransızlar, Polonyalılar ve Nazi rejiminin çöküşüyle yakın ölümle karşı karşıya kalan önemli sayıda Yahudi mahkûm vardı. Çabaları, "**Beyaz Otobüsler**" olarak bilinen cesur kurtarma operasyonunun kurulmasıyla zirveye ulaştı.

Beyaz Otobüsler projesi lojistik ve hümaniter bir yenilikti. Bernadotte, tamamen beyaz boyalı ve büyük kırmızı haçlarla işaretlenmiş otobüsler, kamyonlar ve ambulanslardan oluşan bir konvoy organize etti – bunları savaş kaosunun ortasında tarafsız araçlar olarak tanınabilir kılmak için. Bu araçlar, Almanya ve işgal altındaki Avrupa'daki tehlikeli savaş bölgelerini aşarak Ravensbrück, Dachau ve Neuengamme gibi toplama kamplarından mahkûmları topladı ve onları tarafsız İsveç'e güvenliğe taşıdı. Otobüslerin beyaz rengi, askeri nakliyattan ayırt etmek ve hümaniter amaçlarını belirtmek için bilinçli olarak

seçilmişti – bu fikir daha sonra çatışma bölgelerinde hümaniter ve tıbbi araçların işaretlenmesi uygulamasını etkileyerek uluslararası hukuk altında korunmalarını sağladı.

Bernadotte'nin misyonu tehlikelerden uzak değildi. Konvoylar, müttefik bombardıman uçaklarının sürekli saldırı tehdidi ve yerel Nazi komutanlarının engellemeleri altında faaliyet gösteriyordu. Bu zorluklara rağmen operasyon beklentilerin ötesinde başarı elde etti, binlerce hayat kurtardı ve en acımasız rejimlerle bile diplomatik müzakerelerin somut hümaniter sonuçlar verebileceğini gösterdi.

Liderliği ve cesareti nedeniyle Bernadotte, ahlaki bütünlük ve pratik merhamet sembolü olarak uluslararası alanda övüldü. İsveç Kızılhaçı'ndaki çalışması, tarafsızlık ve hümaniter hizmetin en yüksek ideallerini somutlaştırıyordu – daha sonra BM'nin ilk arabulucusu olarak atanmasını yönlendirecek prensipler. Beyaz Otobüsler operasyonu sadece hayat kurtarmakla kalmadı, aynı zamanda savaş sonrası hümaniter hukuk ve modern barış koruma uygulamalarının temellerini atmaya katkıda bulundu ve Bernadotte'yi hümaniter diplomasiinin öncüsü yaptı.

BM Arabulucusu Olarak Atanması ve 1948 Misyonu

İkinci Dünya Savaşı sırasındaki olağanüstü hümaniter çalışmasından sonra Kont Folke Bernadotte, uluslararası güven ve ahlaki otorite figürü haline gelmişti. Tarafsızlık, diplomasi ve merhamet alanındaki sicili, **BM'nin onu ilk resmi arabulucusu** olarak atamasına yol açtı – uluslararası diplomaside yeni ve emsalsiz bir rol. Mayıs 1948'de BM, en acil kriziyle karşı karşıyaydı: **İngiliz mandasının sona ermesi ve İsrail devletinin ilanından** sonra Filistin'de tam bir savaşın patlak vermesi.

1947 BM Bölünme Planı (Genel Kurul Kararı 181), İngiliz mandası Filistin'i iki bağımsız devlete – bir Yahudi ve bir Arap – bölmeyi ve Kudüs'ü uluslararası yönetim altına almayı öneriyordu. Yahudi liderler planı diplomatik bir zafer ve devlet oluşumu için yasal temel olarak kabul ederken, **Filistinli Araplar ve komşu ülkeler onu derin adaletsiz olarak reddetti.**

O dönemde **Filistinli Araplar nüfusun yaklaşık üçte ikisini** oluşturuyordu, **Yahudiler ise yalnızca üçte birini.** Yine de plan, Yahudi nüfusun **yasal mülkiyetle %7'den az toprağa** sahip olmasına rağmen **Filistin'in toplam alanının %55'ini** önerilen Yahudi devletine ayırıyordu. Geri kalanı – çoğunlukla Arap mülkiyetindeki bölgeler ve tarım arazileri – parçalanmış ve ekonomik olarak zayıf bir Arap devleti için temel oluşturacaktı. Filistinliler ve daha geniş Arap dünyası için bu bölünme adil bir uzlaşma değil, kolonyal geri çekilmenin gölgesinde ve Holokost sonrası uluslararası suçluluk duygusuyla düzenlenen bir mülksüzleştirme biçimiydi.

Arap ve Filistin liderliği için BM kararı hem **kendi kaderini tayin ilkesi** hem de demografik ve bölgesel mülkiyetin yaşanan gerçeğini ihlal ediyordu. Çoğunluk nüfusunun ne onay verdiği ne de oluşturulmasında danışıldığı bir yabancı siyasi varlık dayatması olarak görülüyordu. Plan, tarihi Filistin'in birliğini etkili bir şekilde parçalıyor ve İngiliz mandası altında başlayan ve Siyonist hareket tarafından desteklenen Yahudi göç dalgalarıyla

hızlanan uzun bir haklardan yoksun bırakma sürecinin zirvesi olarak Araplar tarafından algılanıyordu.

Bu nedenle, İsrail devleti **14 Mayıs 1948'de** bağımsızlığını ilan ettiğinde ve Arap orduları ertesi gün müdahale ettiğinde, savaş Arap dünyasında bir saldırı eylemi olarak değil, dayatılan bölünmeye direnme ve Filistin'in bölgesel ve siyasi bütünlüğünü savunma girişimi olarak görülüyordu. Savaş, yerinden edilme ve acı tarihsel şikayetler atmosferinde – Kont Folke Bernadotte BM'nin ilk arabulucusu olarak gönderildi.

Ününe ve samimiyetine rağmen, Bernadotte kısa sürede çatışmayı besleyen ideolojik ve dini inançların tam gücüyle karşılaştı. **Siyonist hareket** içindeki birçok lider, ana akım milliyetçiler ve **Lehi (Stern Çetesi)** gibi aşırı fraksiyonlar dahil, tüm ülkenin **Eretz İsrail**, İbranice İncil'de tarif edildiği gibi, Yahudi halkının ebedi ve ilahi olarak belirlenmiş vatani olduğuna inanıyordu. Onlar için bu ilahi yetki, herhangi bir uluslararası hukuk, siyasi uzlaşma veya diplomatik müzakereye üstün geliyordu. Bölünme kavramı – **Arap devletinin** kutsal saydıkları herhangi bir parça üzerinde tanınması – gözlerinde sadece siyasi bir taviz değil, **manevi bir ihanet** idi.

İlahi egemenliğe olan bu sarsılmaz inanç, Bernadotte'nin misyonunu birçok Siyonist liderin, özellikle yeraltı milislerinin ideolojik temeliyle doğrudan çatışmaya soktu. Yine de adalet ile pragmatizm arasında ortak zemin bulmaya kararlı olarak devam etti. Yorulmak bilmez çabaları, **savaşın ilk ateşkesini** ilan eden **11 Haziran 1948** tarihine yol açtı; bu, çatışmaları geçici olarak durdurdu ve her iki tarafın sivillerine hümaniter yardım ulaşmasını sağladı.

Bu ateşkes sırasında Bernadotte, adalet ve hümaniter bakım ilkeleriyle yönlendirilen ilk **barış önerisini** formüle etti. **Kudüs'ün evrensel dini önemi nedeniyle uluslararası yönetim altına** alınmasını; **Filistinli mültecilerin evlerine dönmelerine** izin verilmesini veya tazminat almalarını; ve **bölgesel ayarlamalar** yapılmasını – **Celile'nin İsrail'e, Negev çölünün Araplara** tahsis edilmesi – daha adil bir toprak dağılımı yaratmak için önerilerdi.

Plan ölçülülük ve uzlaşma için samimi bir çaba yansıtısa da, her iki kamp tarafından da derhal reddedildi. Arap hükümetleri, İsrail'in varlığını dolaylı olarak tanıdığı için reddetti; birçok Siyonist fraksiyon, özellikle aşırı sağ yeraltı, bunu tüm Eretz İsrail'e Yahudi iddiasına ihanet olarak kınadı. Radikal çevrelerde Bernadotte barış yapıcı olarak değil, ilahi kaderin önünde engel olarak görülüyordu – İncil kehanetinin gerçekleşmesine müdahale etmeye cesaret eden yabancı bir yetkili.

Yine de Bernadotte, akıl ve insanlık ideoloji ve intikam üzerinde galip gelirse barışın mümkün olduğuna inanmaya devam etti. Aşırı gruplar varlığını dayanılmaz bulmaya başladığında bile diplomasiye olan inancını korudu. Trajik olarak, barış ve uluslararası hukuka bağlılığı onu yakında Tanrı tarafından kutsanmış ve dolayısıyla müzakere dışı olduğuna inananlarla ölümcül bir yüzleşmeye götürdü.

Folke Bernadotte Suikastı

Eylül 1948'e gelindiğinde Kont Folke Bernadotte'nin Filistin'deki misyonu onu 20. yüzyılın en değişken çatışmalarından birinin merkezine yerleştirmişti. BM arabulucusu rolü tarafsızlık gerektiriyordu, ancak tarafsızlık kendisi varoluşsal korku ve kutsal inançla beslenen bir savaşta dayanılmaz hale gelmişti. Karşıt taraflar barış önerilerini uzlaşma jestleri olarak değil, meşruiyetlerine ve ilahi amaçlarına tehdit olarak görüyordu.

Arap devletleri için Bernadotte'nin arabuluculuğu İsrail devletini dolaylı olarak tanıyordu – bunu Arap ve Filistin haklarının kabul edilemez bir ihlali olarak görüyorlardı. **Siyonist hareket** için, özellikle militan fraksiyonları, önerileri Yahudi halkına **ilahi olarak vaat edilmiş** toprağı mahrum bırakma girişimi olarak algılanıyordu. Bir uluslararası organın – veya yabancı bir diplomatın – **Eretz İsrail** sınırlarını siyasi kolaylık temelinde yeniden çizme fikri, onlar için bir sapkınlık biçimiydi.

Bu grupların en aşırısı **Lehi** idi, aynı zamanda **Stern Çetesi** olarak bilinirdi; hem İngiliz hem de Arap güçlerini İsrail topraklarından kovmak için silahlı mücadeleyi uzun zamandır savunan Siyonist bir yeraltı örgütü. Lehi üyeleri, tüm İncil İsrail'ini geri alma kutsal görevini yerine getirdiklerine inanıyor ve kutsal saydıkları toprak üzerinde Arap egemenliğini tanıyan herhangi bir uzlaşmayı reddediyordu. Onlar için Bernadotte'nin barış planı – Kudüs üzerinde uluslararası kontrol, Filistinli mültecilerin dönüşü ve Araplara bölgesel tavizler çağrısı – diplomatik bir çaba değil, Tanrı'nın vaadi ve Yahudi ulusunun kaderine ihanet eylemiydi.

17 Eylül 1948'de Bernadotte'nin hayatı şiddetle sona erdi. BM işaretli bir konvoyda **Kudüs'ün Katamon mahallesinden** geçerken, Fransız BM subayı **Albay André Serot** ile birlikte, İsrailli asker kılığına girmiş Lehi militanları tarafından pusuya düşürüldü. Araçlar bir yol engelinde yavaşladığında, saldırganlardan biri – daha sonra **Yehoshua Cohen** olarak tanımlandı – Bernadotte'nin arabasına yaklaştı ve yakın mesafeden birkaç el ateş ederek Bernadotte ve Serot'u anında öldürdü.

Suikast dünyayı şoke etti. Bernadotte silahsızdı, uluslararası hukuk koruması altında seyahat ediyordu ve yalnızca hümaniter ve diplomatik bir misyona dahil olmuştu. Cinayeti sadece bir adama saldırı değil, Birleşmiş Milletler'in otoritesine ve uluslararası barış korumanın kırılgan idealine bir saldırıydı.

Doğrudan sonrası, **David Ben-Gurion liderliğindeki geçici İsrail hükümeti**, cinayeti kamuoyu önünde kınadı ve Lehi ile diğer büyük yeraltı milisi Irgun'u yasakladı. Ancak tepki tam hesap verebilirlikten öteye gitmedi. Birkaç Lehi üyesi tutuklanmış olsa da, suçtan kimse mahkûm edilmedi. Birkaç yıl içinde örgüt **af** aldı ve bazı eski üyeleri İsrail hükümetinde pozisyonlar aldı.

Uluslararası düzeyde Bernadotte suikastı **öfke ve yas** uyandırdı, özellikle İsveç ve BM'de. **BM Genel Kurulu** ona resmi bir saygı duruşunda bulundu ve ölümü, çatışma bölgelerinde BM personelinin daha yapılandırılmış barış koruma ve korunması için çabaları teşvik etti. Yine de siyasi olarak misyonu tamamlanmamış kaldı. Yardımcısı **Dr. Ralph Bunche**, daha sonra çalışmasını devraldı ve başarılı bir şekilde **1949 Ateşkes Anlaşmalarını** müzakere etti; bunun için Bunche Nobel Barış Ödülü'nü aldı.

Birçok tarihçi için Bernadotte suikastı, **kutsal milliyetçilik ile uluslararası diplomasi** arasındaki çarpışmayı simgeliyordu – ilahi hakka dayalı bir dünya görüşü ile uzlaşma ve hümaniter hukuka dayalı başka bir görüş arasındaki. Ölümü, militan ideoloji karşısında ahlaki iknanın sınırlarını ve uyumsuz mutlaklar arasında arabuluculuk yapmaya çalışanlar için tehlikeyi ortaya koydu.

Kont Folke Bernadotte'nin mirası sadece suikastının trajedisinde değil, savunduğu ideallerde yaşıyor: fanatizm üzerinde akıl, şiddet üzerinde hukuk ve dünyanın en bölünmüş yerlerinde bile barışın ölmek değerinde bir ahlaki zorunluluk olduğuna dair inanç.

Sonuçlar ve Miras

Kont Folke Bernadotte'nin 17 Eylül 1948'deki suikastı uluslararası topluluğa şok dalgaları gönderdi. **Yeni kurulan BM**'nin bir temsilcisinin barış misyonu sırasında kasıtlı olarak öldürüldüğü ilk seferdi. Birçokları için cinayet, dünya savaşı ve soykırımdan hala toparlanan bir çağda uluslararası hukukun kırılganlığını simgeliyordu. Ayrıca, milliyetçi ve dini egemenlik vizyonuna kök salmış yükselen İsrail devleti ile Bernadotte'nin somutlaştırdığı barış, müzakere ve sorumluluk küresel idealleri arasındaki gerilimleri açığa çıkardı.

İsveç'te Bernadotte'nin ölümü derin yas ve öfkeyle karşılandı. Ulusal bir kahramandı – savaş sırasındaki hümaniter çabaları için hayranlık duyulan ve dünya işlerinde ahlaki bir ses olarak görülen. İsveç gazeteleri cinayeti bir vahşet olarak kınadı ve adalet talep etti. İsveç hükümeti İsrail ve BM'ye resmi protestolar sundu, ancak diplomatik ihtiyat öfkeyi kısa sürede yumuşattı. İsrail'in erken yıllarında az ulus genç ülkeyle ilişkileri riske atmak istedi ve İsveç, öfkesine rağmen, meseleyi daha fazla yüzleşmeden tarihe gömdü.

BM, Bernadotte suikastına barış koruma ve çatışma bölgelerindeki temsilcilerinin korunması taahhüdünü yeniden teyit ederek yanıt verdi. Yardımcısı **Dr. Ralph Bunche**, Amerikalı bir diplomat ve akademisyen, Bernadotte'nin misyonunu devam ettirmek üzere atandı. Bunche'nin sabırlı müzakereleri **1949 Ateşkes Anlaşmalarını** üretti ve İsrail ile Arap komşuları arasında ateşkes hatlarını belirledi. Bu başarı için Bunche **Nobel Barış Ödülü'nü** aldı, bunu yapan ilk Afro-Amerikalı. Yine de başarısının Bernadotte'nin çalışması ve fedakârlığıyla atılan temellere dayandığı yaygın olarak kabul edildi.

İsrail'de tepki daha belirsizdi. Geçici hükümet cinayeti kamuoyu önünde kınadı ve sorumlu aşırı grupları yasakladı, ancak adalet arayışı sınırlıydı. **Lehi** üyeleri tutuklanmış olsa da, Bernadotte cinayetinden kimse yargılanmadı. Birkaç yıl sonra genel af altında eski Lehi üyeleri yasal sonuçlardan kurtuldu ve bazıları İsrail kamu hayatında pozisyonlar aldı – özellikle **Yitzhak Shamir**, daha sonra **İsrail Başbakanı** oldu.

Belki de en acı ironi, **Yehoshua Cohen**'in – Bernadotte ve Albay André Serot'a ölümcül atışları yapan Lehi militanı olarak tanımlanan – İsrail'in kurucu Başbakanı **David Ben-Gurion**'un **yakın arkadaşı ve kişisel korumasını** olmasıdır. Cohen daha sonra Negev kibbutzu **Sde Boker**'e yerleşti, Ben-Gurion emekli olduğu yer; ikisi yıllarca yan yana yaşadı, günlük yürüyüşler ve konuşmalar yaptı. BM'nin ilk barış arabulucusunun katilinin sonunda

cinayeti kınayan devleti kuran adamı koruması, İsrail'in erken yıllarındaki ahlaki ikiyüzlülüğü ortaya koyuyor.

Bernadotte suikastının ahlaki ve siyasi etkileri hala yankılanıyor. Ölümü, **dini milliyetçilik** siyasi güçle birleştiğinde uzlaşmayı imkânsız kılabileceğini ve arabulucuları düşmanlara dönüştürebileceğini gösterdi. Bernadotte için diplomasi hümanizmin uzantısıydı – diyalog ve empatinin nefret ve korkuyu yenebileceğine dair inanç. Katilleri ve onları ilham veren ideoloji için toprak kendisi kutsaldı ve müzakere ilahi bir hakkı teslim etmekle eşdeğerdi. **Evrensel ahlak ile kutsal milliyetçilik** arasındaki bu çarpışma, Orta Doğu'daki sonraki çatışmalarda yankılanacak ve barış inşasının kalıcı zorluklarından biri olmaya devam edecek.

Ölümünün trajedisine rağmen Bernadotte'nin mirası, şekillenmesine yardım ettiği kurumlar ve ideallerde yaşıyor. Hümaniter yenilikleri – **Beyaz Otobüsler** gibi ve yardım operasyonlarında tarafsızlık vurgusu – uluslararası hukuk altında koruma için hümaniter araç ve personelin işaretlenmesi modern uygulamasının yolunu açtı. BM arabulucusu olarak hizmeti, gelecekteki **BM barış koruma misyonları** için temel attı ve tarafsızlık, hümaniter erişim ve aktif savaş bölgelerinde diplomasi kullanımı için emsal oluşturdu.

Kont Folke Bernadotte bugün sadece siyasi aşırılığın kurbanı olarak değil, **ahlaki cesaret ve uluslararası vicdan sembolü** olarak hatırlanıyor. Hayatı hümaniter yardım ve küresel diplomasi dünyalarını birbirine bağladı ve ölümü şiddet ile barış arasında duranlar için riskleri vurguladı. Filistin'deki misyonu tamamlanmamış kalsa da, yaşadığı prensipler – merhamet, tarafsızlık ve insan hayatının değerine sarsılmaz inanç – zamanımızın her barış çabası için vazgeçilmez kalıyor.

Sonuç

1948'de Kont Folke Bernadotte suikastı sadece bir adamın susturulması değil, temsil ettiği barış ve ahlaki diplomasi ideallerine sembolik bir darbeydi. Ölümü, BM'nin adalet ve insanlığı korumak için hala mücadele eden savaş sonrası bir dünyada arabuluculuk girişimlerinde ilk ve en acı verici başarısızlıklarından birini işaret etti. **İsveç** için kayıp derin kişisel nitelikteydi. Bernadotte ulusal bir kahramandı – soylu doğumlu bir adam, pozisyonunu ve etkisini başkalarına hizmet için kullanan. İsrail'in katillerini yargılamayı reddetmesi, **İsveç-İsrail ilişkilerinde** asla tam iyileşmeyen bir yara bıraktı. Bugün bile bu ilişkiler soğuk kalıyor ve **İsveç kraliyet ailesi İsrail'e resmi bir ziyaret yapmadı**, bu suçun kalıcı gölgesinin sessiz bir tanıklığı.

Yine de Bernadotte'nin anısı yalnızca İsveç'e ait değil. **Filistin halkı** tarafından da hatırlanıyor ve onurlandırılıyor; vatanlarında yaşanan trajediyle yüzleşmeye istekli az sayıdaki uluslararası figürden biri olarak görüyorlardı. **Nakba** – 1948'de Filistinlilerin kitlesel yerinden edilmesi – yüz binlerce kişiyi evlerinden kopardığında, Bernadotte dünya diplomatları arasında neredeyse yalnız **dönüş hakları** konusunda ısrar ediyor ve kalıcı sürgünün adaletsizliğini kınıyordu. Adalet ve hümaniter ilkeye kök salmış önerileri, yerinden edilmişlere hala gerçekleştirilmemiş bir onur ve restorasyon vizyonu sundu.

Merhameti ve cesareti takdirle **Gazze Şehri** sakinleri bir sokağa onun adını verdi: **Kont Bernadotte Caddesi** (شارع كونت برنادوت), güney **Rimal** mahallesinde yer alıyor. Hem Arapça hem İngilizce yazılmış basit mavi tabela, on yıllarca İsveçli arabulucuya sessiz bir övgü olarak durdu; topraklarına barış getirmeye çalışırken ölen adama. Sadece minnettarlığı değil, aynı zamanda anıyı simgeliyordu – Bernadotte'nin ahlaki vizyonu ile adalet arayışındaki bir halkın devam eden mücadelesi arasında bir köprü.

Bugün bu sokak – ve çevresindeki Gazze Şehri'nin büyük kısmı – harabede yatıyor. **2023'ten** beri Gazze'ye salınan yıkımdan bu yana Rimal mahallesi enkaza dönüştü. Kont Bernadotte Caddesi'nin yıkımı bir tabeladan daha fazla kayıp; bir anının silinmesi ve Bernadotte'nin önlemeye çalıştığı acının aynası.

Bu görüntüde trajik bir simetri var: zulüm görenleri kurtarmak için cephe hatlarını aşan bir adam, şimdi savaş enkazının altında gömülü bir sokakta anılıyor. Yine de enkazda bile adı yaşıyor – İsveç'te, BM'de ve misyonuna hala inananların kalplerinde yaşadığı gibi. Kont Folke Bernadotte'nin mirası, cesaret, merhamet ve ne kadar kırılgan olursa olsun barışın tüm insanlığa borçlu olduğumuz bir görev olduğuna dair inancı onurlandıran herkese aittir.

Kaynaklar

- **Bernadotte, Folke.** *Kudüs'e Doğru*. Londra: Hodder & Stoughton, 1951.
- **BM Genel Kurulu.** *Karar 181 (II): Filistin'in Gelecek Yönetimi*. 29 Kasım 1947.
- **BM Güvenlik Konseyi.** *S/773: BM Filistin Arabulucusu Kont Folke Bernadotte'nin İlerleme Raporu, 14 Mayıs 1948 tarihli 186 (S-2) kararına uygun olarak sunulmuştur*. 16 Eylül 1948.
- **BM Genel Kurulu.** *Karar 194 (III): Filistin – BM Arabulucusu İlerleme Raporu*. 11 Aralık 1948.
- **Bunche, Ralph.** *Filistin Çatışması Üzerine Seçilmiş Belgeler, 1947–1949*. New York: BM Arşivleri, 1950.
- **Segev, Tom.** *Tam Bir Filistin: İngiliz Mandası Altında Yahudiler ve Araplar*. New York: Henry Holt, 2000.
- **Morris, Benny.** *1948: İlk Arap-İsrail Savaşı Tarihi*. New Haven: Yale University Press, 2008.
- **Horne, Edward.** *İyi Yapılmış Bir İş: Beyaz Otobüsler Hikayesi*. Stokholm: İsveç Kızılhaçı, 1949.
- **Peretz, Don.** *Arap-İsrail Anlaşmazlığı*. New York: Facts On File, 1996.
- **İsveç Dışişleri Bakanlığı.** *Kont Folke Bernadotte Anısına, 1895–1948*. Stokholm: Devlet Basımevi, 1949.
- **Khalidi, Walid (ed.).** *Sığınaktan Fethetme: 1948'e Kadar Siyonizm ve Filistin Sorunu Üzerine Okumalar*. Washington, D.C.: Filistin Çalışmaları Enstitüsü, 1971.
- **Pappé, Ilan.** *Filistin'in Etnik Temizliği*. Oxford: Oneworld Publications, 2006.
- **BM Bilgi Ofisi.** *"Kont Folke Bernadotte: In Memoriam."* New York, 1949.